

همه وعده‌های تو خالی بایدن

■ Eric Toussaint

■ مورخ و استاد علوم سیاسی
مجله تحلیلی CADTM

برخی از تحلیلگران گمان می‌کنند «جو بایدن» با یک چرخش نظری، به دنبال سیاست‌های کینزی در ایالات متحده است. چنین تصورات نادرستی در روزهای ابتدایی ریاست جمهوری «باراک اوباما» در سال ۲۰۰۹ نیز رواج داشت. در هر دو برهه، انتخابات درست زمانی برگزار شد که ایالات متحده در حال گذار از یک بحران بزرگ بود.

دولت اوباما می‌توانست تدابیری را برای کنترل و مهار سرمایه‌داران بزرگ اعمال کند؛ سرمایه‌دارانی اعم از بانک‌ها و شرکت‌های مالی بزرگ که در بحران عظیمی که در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ رخ داد، مسئولیت اصلی را برعهده داشتند. علاوه بر آن، اوباما قول اصلاحات بنیادین در نظام سلامت، تأمین اجتماعی، حقوق بازنشستگان و سیستم مالیاتی داده بود. وعده‌هایی که ثروتمندترین افراد را هدف قرار داد و از طبقه یک درصدی که دارای بیشترین ثروت بودند، آغاز می‌شد و قرار بود تا اندکی مالیات بیشتری بپردازند اما محقق نشد.

جو بایدن نیز وعده داد بود که از شرکت‌های بزرگ و ثروتمندان مالیات بیشتری مطالبه خواهد کرد. قول داده بود اقداماتی را برای ارتقای پوشش خدمات سلامت و تأمین اجتماعی و نیز تعیین ۱۵ دلار به‌عنوان حداقل دستمزد بابت هر ساعت کار در پیش خواهد گرفت.

چنین وعده‌هایی این امکان را برای او فراهم کرد تا بخش بزرگی از جوانان و کسانی را که از صندوق رای ناامید بودند پشت سر خود بسیج کند. او در آغاز دوران مسئولیتش، «برنی سندرز» را به ریاست کمیسیون بودجه سنا منصوب کرد. برخی این اقدام را نشانه عزم جدی بایدن برای پیشرفت عملی تصمیمات تلقی کردند، در حالی که دیگرانی از جمله خود من، این حرکت را اقدامی برای مهار برنی سندرز ارزیابی کردیم.

■ عدالت اجتماعی

پس از قریب به یک سال مسئولیت، دقیقاً می‌توانیم ادعا کنیم که وعده‌های او در راستای بهبود عدالت اجتماعی تا حد زیادی به فراموشی سپرده شده است. تعیین ۱۵ دلار به‌عنوان حداقل دستمزد خیلی زود کنار گذاشته شد و هنوز نرخ آن در ۷۰۲۵ دلار ثابت مانده است.

هیچ اقدامی برای وضع مالیات جدید برای شرکت‌ها و طبقات ثروتمند صورت نگرفت. حتی بدتر از آن، دولت بایدن طرح دیگری را ارائه کرده که مطابق خواسته طیف ثروتمند جامعه است. بر اساس این طرح حداکثر مبلغی که مالیات دهندگان می‌توانند با پرداخت مالیات‌های محلی (اعم از مالیات شهری یا ایالتی) از مالیات فدرال تخفیف بگیرند، از ۱۰ هزار دلار به ۸۰ هزار دلار افزایش یافته است. «بر اساس گزارش تحلیلی که با همکاری دو پژوهشگر در حوزه مالی در خصوص بودجه انجام گرفته، ۹۴ درصد از مزایای افزایش این تخفیف مالیاتی به سود بیست درصد بالای جامعه بوده است؛ کسانی که حداقل ۱۷۵ هزار دلار درآمد سالانه دارند! جالب‌تر اینکه ۷۰ درصد آن به نفع جیب ۵ درصد بالای این طبقه ثروتمند می‌رود.» در حالی که سالانه ۲۷۵ میلیارد دلار از بودجه وزارت خزانه‌داری، صرف اجرای این طرح خواهد شد.

علی‌رغم خروج از افغانستان، بودجه نظامی با حمایت جمهوری خواهان به ۷۶۸ میلیارد دلار افزایش یافته است. این میزان بیشترین بودجه نظامی ایالات متحده آمریکا پس از جنگ جهانی دوم است. در حوزه عمومی، دولت بایدن با حمایت جمهوری خواهان بودجه‌ای را تصویب کرد که برای شرکت‌های ساختمانی بزرگ سودمند بود.

را صادر می‌کند. تولید واکسن به شرکت‌های داروسازی بزرگ واگذار شده و تولید انحصاری توسط شرکت‌های خصوصی لغو نمی‌شود. دولت بایدن امتیاز تولید خود را به کشورهایی که ممکن است از آن سود ببرند و در صورت جواز قادر به تولید واکسن باشند، ارائه نکرده است. بایدن در ماه مه ۲۰۲۱ اعلام کرد که دولت او از سازمان تجارت جهانی خواسته تا همان طوری که بیش از ۱۰۰ کشور تقاضا کرده‌اند، حق ثبت اختراع و تولید واکسن‌ها را لغو کرده و جواز عمومی برای تولید صادر شود، اما تاکنون هیچ اقدامی برای حمایت از این تصمیم نکرده است.

■ **بایدن به قیمت سلامتی مردم از منافع شرکت‌های دارویی حفاظت می‌کند**
واکسن‌های مبتنی بر فناوری mRNA که در کمتر از یک سال گذشته توسط شرکت آمریکایی فایزر و بیونک آلمان به صورت مشترک و نیز شرکت آمریکایی مدرنا فروخته می‌شود با تکیه بر همان امتیازی که از قبل به آنها اعطا شده فعالیت می‌کنند؛ مانند همان مجوزی که در سال ۲۰۰۵ برپایه فناوری ایجاد شده توسط دانشگاه پنسیلوانیا نسبت به تولید یک واکسن ایمن مبتنی بر mRNA صادر شده بود.

روش مبتکرانه‌ای که برای تثبیت پروتئین اسپایک هم استفاده می‌شود تولیدی است که از تحقیقات صورت گرفته تا به بودجه عمومی به دست آمده است. در واقع این اختراع خاص که توسط دولت ایالات متحده ثبت شده، تکنیکی است که توسط مرکز تحقیقات واکسن واقع در مؤسسه ملی سلامت (NIH)، به نمایندگی از دولت آمریکا توسعه یافته است و به لطف داشتن امتیاز اختراع، دولت ایالات متحده امکان تولید واکسن‌های mRNA را داشته و دارد. همچنین می‌تواند به سایر کشورها برای تولید و استفاده از این امتیاز جواز دهد. حال این خبر مختصر را مشاهده کنید که سایت Public Citizen در اواسط نوامبر ۲۰۲۰ در خصوص تولید mRNA-۱۲۷۳ توسط شرکت Moderna منتشر کرد: «اطلاعیه: واکسن مدرنا توسط مردم تولید خواهد شد». «این واکسن برای مردم است؛ واکسنی متعلق به مؤسسه ملی سلامت. آن فقط به شرکت مدرنا تعلق ندارد؛ بلکه دانشمندان کشور به اختراع آن کمک کرده و مالیات دهندگان بودجه توسعه آن را تأمین کرده‌اند. همه ما نقشی را ایفا کرده‌ایم. لذا آن واکسن بایستی به بشریت تعلق بگیرد. هم دولت فعلی و هم رئیس‌جمهور منتخب اختیار دارند که این واکسن را به یک کالای عمومی تبدیل کرده تا به صورت رایگان در دسترس همه قرار گیرد و به افزایش تولید

■ سومین دوز واکسن در کشورهای ثروتمند و آپار تاید واکسنی

نباید فراموش کرد که شیوع ویروس کرونا منجر به بیشترین تعداد مرگ‌ومیر در ایالات متحده شده است؛ تا ۲۳ دسامبر ۲۰۲۱ بیش از ۸۳۴۰۰۰ نفر جان خود را در اثر ابتلا به این بیماری در آمریکا از دست داده‌اند. با وجود شدت این بحران تا امروز، جو بایدن هنوز هیچ اقدامی در تقابل با منافع شرکت‌های دارویی انجام نداده است. در حالی که دولت، امتیاز اصلی تولید واکسن‌های mRNA را دارد، نه خود از آن بهره می‌برد و نه جواز استفاده در داخل یا خارج از آمریکا برای تولید واکسن توسط شرکت‌ها و کشورهای دیگر

«سیاستمداران» در هیچ کجابه اندازه

امریکای شمالی بخش مجزا و

قدرتمندی از ملت را تشکیل نمی‌دهند.

هریک از دو حزب اصلی که به‌طور

متناوب در قدرت جانشین یکدیگر

می‌شوند، هر کدام توسط عده‌ای خاص

کنترل می‌شوند. کسانی که منفعتشان

در سیاست است و آن را به تجارت

مبدل کرده‌اند؛ کسانی که بر سر تصاحب

کرسی‌های مجالس در ایالات متحده و

تک‌تک ایالت‌ها دلالی می‌کنند. کسانی

که از طریق تبلیغ حزب خود امرار معاش

می‌کنند و با پیروزی حزب، مناصبی را

به‌عنوان پاداش دریافت می‌کنند